

מבין משאבים-2255
כ"ד טבת תשפ"א
8 ינואר 2021

שחר אלישע ז"ל

כ"ד חשוון תשל"ט - ו' טבת תשפ"א

24.11.1978-21.12.2020

יהי זכרו ברוך

העלון מוקדש לזכרו של שחר אלישע

מה בעלון :

שחר פשוט אהב ואהב פשוט / אביטל (אשתו של שחר)

הספד של אמא / יהודית אלישע

שחר בננו הבכור / אלי אלישע

אמא מספרת על שחר

הספד לשחר - ציפי זריז

בני כיתת ורד

איציק דהן - אביו המאמץ של שחר בתקופת היות הגרעין ביטבתה

ניר - בן הגרעין של שחר

ציוני דרך בדרכו המקצועית של שחר

רמו, מנהל העבודה בחוות הפטריות - מרינה

שאול גינזבר - מנהל המוצרים המיוחדים - ביו בי

שחר פשוט אהב ואהב פשוט

שמש / יאיא כהן אהרונוב

המסמרים שבבטן לא נותנים לי מנוחה
ואיך גורמים לרכבת לעצור בתחנה
אני לא יכול לברוח יותר
ואין פינה שבה אוכל להסתתר

תראי אותי אני אבוד בלב מדבר
ואת השמש העולה מהדממה
תראי אותי אני צולל ונעלם
ואת השמש העולה
קחי אותי איתך למעלה

זוכר ימים בהם הייתי לך ירח בחשיכה
ואיך הכל מתהפך איך מטפסים בחזרה
אל המקום שבו זרם בי הדם
שלחי קרנייך שישאו אותי לשם

תראי אותי אני אבוד בלב מדבר
ואת השמש העולה מהדממה
תראי אותי אני צולל ונעלם
ואת השמש העולה
קחי אותי איתך למעלה...

שחר פשוט אהב ואהב פשוט

שחר אהב את הדברים הפשוטים -

את הבגדים המשומשים, אלו שעברו אינספור כביסות, עד שהפכו לרכים במיוחד.

את התחתונים עם החור

והגרב המאווררת.

והוא פשוט אהב אותנו,

אהב את החיים

אהב לטייל (ואם מטיילים, אז אי אפשר בלי פינג'אן קפה או תה)

כשהיה עייף, אהב להירדם על הספה (ככה נשאר, גם כשישן, במרכז העניינים..)

אם תרצו לכבד את זכרו

אז כשאתם נזכרים בו, לכו אל האנשים שאתם אוהבים,

לא משנה אם אתם עייפים, עסוקים, כועסים או שבדיוק עצבנו אתכם.

לכו אליהם,

תנו להם חיבוק ותגידו להם שלא משנה מה – אתם אוהבים אותם.

אביטל (אשתו של שחר)

הספד של אמא

מהיכן מתחילים... אינני יודעת. האם מהמקום שזועק על חוסר הצדק שבקבורת בן? האם על מה קרה ולמה זה קרה? האם מהכאב העצום והבלתי נתפס, אותו אני בורחת מלתת לו להכות בי במלוא עצמתו, האם מההתבוננות באביטל, נגה, איילה ורון, משפחתו האהובה שנותרה ללא אב/בעל? האם מלספר על מי היה שחר? האם מהעובדה שזהו יום הזכרון לאמא שלי, שנפטרה בדיוק היום לפני 12 שנים? יכולתי לכתוב עוד ועוד ואני בטוחה שכולנו מבינים...

שחר, ילד של אהבה, הביא איתו את אורו לביתנו, בתחילת דרכנו המשותפת. ילד מלא באהבה, שובבות, נתינה, דאגה, אחריות, חכמה, שחוש ההומור המשפחתי, דבק גם בו והיה מלא בציניות מצחיקה.. לימים נישא לאהובתו אביטל וביחד הביאו לעולם שלושה ילדים מדהימים, נכדינו האהובים: נגה, איילה ורון. זו מתנה עצומה, שתלווה אותנו בדרכנו.. ביחד, באהבה אין סופית.

חייהם נמשכו עד לאותו בוקר ארור, שבמקום העבודה, שחר התמוטט מסיבה לא ברורה. נזעקנו לשהות לידו, עם כל בני המשפחה. שחר נלחם על חייו כאריה, על מנת להשאר איתנו, עד לרגע שנקבע מותו. נותרנו ממוטטים, כואבים וממאנים להכיל את גודל האסון.

אבל החיים של כולנו ממשיכים, למרות חוויות הכאב שעוצרות אותנו לעיתים בדרך.. שחר שלי אהוב כל כך... אני יודעת שאתה קורא לנו להמשיך בחיים, מבטיחים שנעשה זאת למען משפחתנו ולמען השמירה על השפיות. אני מבטיחה לך שנמשיך לחיות, ליהנות מהיש, בצל הכאב הבלתי נתפס מחסרונוך ולצד נשמתך שתמשיך ללוות אותנו בליבנו.

בלקסיקון של החיים חסרות מילים רבות שתתארנה את הרגשות שסוערים בתוכי, לכן אסיים באהבתי הענקית לך שחר אהוב שלי, בני הבכור והבלתי נשכח.

הלואי שנדע לאהוב, להכיל, לסלוח ולשמוח בחיינו, שהרי החיים קצרים וכל כך שברירים.

ולגבי השמירה על עצמנו... הקורונה פרצה לחיינו מבלי שהזמנו אותה ומכריחה אותנו להתרחק, דבר כל כך לא אנושי... כחבקנית סדרתית, זה מעמיד אותי ועוד אחרים בקושי עצום. הרשו לי להזכיר לכם לשמור על ריחוק על מנת שנצא מכאן בריאים ושלמים. אני מבקשת שנמנע מחיבוק ומגע ונכבד את ההנחיות כדי לשמור על בריאותנו. מצפה ליום בו נוכל להתחבק, להתנשק ללא חשש. תודה לכולכם שאתם איתנו כאן ברגע הזה, לעולם לא אשכח. אוהבת אתכם מכל ליבי.

שחר בננו הבכור

שחר בננו הבכור, הגעת לחיינו כמו השחר שהביא אחריו את האור, אור גדול מלא באהבה הענקת לנו.

הקמת משפחה לתפארת יחד עם אביטל אהבתך. נולדו לכם שלשה ילדים: נגה, איילה ורון, שנתנת האהבה היא חלק בלתי נפרד מחייהם כל חיידך דאגת לכולם ולך דאגת אחרון.

היינו אתמול במקום עבודתך, שם נפלת ולא קמת. התשבחות, ששמענו מהקולגות שלך, הרקיעו שחקים.

היה לך לב רחב, שידע רק לתת, ולכן בחרת לתת אותו לאדם אחר, אותו אדם בגילך, שבזכותך חי כעת וכמוהו זכו עוד עשרות שהענקת להם חיים. אורך לא כבה. הוא מאיר אצל כל אלה שנתת להם אותך.

הקיבוץ והנגב היו עבורך משאת נפש. אהבת את המרחבים. לא חיכית להתקבל לחברות, או לקבל שטח אדמה, לבנות עליו את ביתך. עכשיו אתה גר כאן לנצח.

אתה וודאי רואה מלמעלה את הקהל הרב, שלמרות הקורונה החליט לבוא וללוות אותך בדרכך האחרונה. היית אדם אהוב וכך תיזכר לעד.

לימדו אותי שמתנה שנותנים לא לוקחים חזרה. אז למה אלוהים את המתנה שהענקת לנו לקחת מאיתנו כל כך מהר.

המקום בו עמדת נותר ריק וכל פעם שנסתכל, הלב ייצבט מחסרוך.

שחר יקר שלי אני אוהב אותך.

שחר הפציע

בוקר בוקע חדש ושופע
ציפור משוררת, זמרה ורינה
תפילה אל הזמר תפילה אל הבוקר
כל יום מתחדשת בתולית ושונה

מתק הגשם קרניים של שמש
טל על הדשא נוצץ כמראה
רחוץ ומתוק כמו גן העדן
מושלם ומוכן כביום הבריאה

שלי אור השמש, שלי זה הבוקר
אור שירד מעדן נולד
תפילה מרוממת תפילה בכל בוקר
כל יום מתחדשת יצירת האחד

שירו של קט סטיוונס

Morning has broken

אמא מספרת על שחר

מתבוננת על הדרך שעברת, מאותו ערב מלא באור בו נולדת ואותי מחכה לשחר ולשחר, שיביאו אותך אלי להנקה ראשונה, תוך כדי ליטוף גופך הזעיר והחם. הלב התרחב משמחה ותחושת האושר מלאה את כולי.

הבאת המון אור ושמחה לביתנו. אבא ואני חווינו לראשונה את חוויית ההורות על כל גווניה וביחד איתך המשכנו בדרכנו כמשפחה קטנה ואוהבת, אליה הצטרפו בהמשך יריב ועמית.

באותה תקופה הייתה בקיבוץ לינה משותפת ולמזלנו, בכל ערב שנפרדנו ממך בבית הילדים, בגן ועד כיתה ב', שם סוף סוף עברנו ללינה משפחתית, היית נפרד מאיתנו כל כך יפה, כך שהרגשות המעורבים לגבי טיבה עומעמו מעט...

זכית בכך שציפי זריז חברתנו הטובה הייתה המטפלת שלך וידעת להבדיל בין ציפי המטפלת לציפי החברה של אחר הצהריים יחד עם משפחתה.

בגן הילדים אהבת להיות העוזר של דבורה הגנת, בכל בוקר לקחת את שאריות ארוחת הבוקר להאכיל בהן את החיות בפינת החי ולאחר מכן עזרת בהשקיית ערוגות הירקות שגידלתם. בשעות אחר הצהריים, בילינו רבות אצל רותי ודודס, הורי המאמצים, שקיבלו אותך כנכד הראשון במשפחה, דבר שכלל המון אהבה, תשומת לב, מתנות קטנות מתחת לכרית בבית הילדים, תיק גדול ובתוכו משחקים לרוב, בהם אהבת לשחק בבואנו לבקרם והם היו יושבים לידך על הרצפה ומשתטים איתך. השמחה הייתה גדולה.

דודס, שהיה מפורסם באהבתו לאדמה ולצמחים, הקים חממה קטנה ליד ביתנו. פעמיים בשבוע היה לוקח אותך וביחד השקיתם, הכנתם עציצים ועוד. זאת הייתה תחילת דרכך בתחום אותו בחרת ללמוד ולהיות אגרונום.

מיכל, שהיתה מטפלת שלך בחברת הילדים, יצאה איתך לטיולי טבע, שכל כך אהבת, כך שרק טבעי היה ההמשך...

לקראת הליכתך ללמודים בתיכון, ניגשת אלי וביקשת לומר לי שאם חשוב לי שתהיה צמוד לסינר שלי, כדברידך, תמשיך את לימודיך באשל הנשיא, אבל אם חשוב לי שיהיה לך טוב ושתהיה מאושר, תלמד במדרשת בן גוריון בתיכון לחינוך סביבתי, בפנימיה. הבטחת לי, שאם תרגיש קושי כל שהוא, תחלק אותו איתנו. בנוסף לידיעה שלך, שיש לך אמא דאגנית ושזקוקה להיות חלק.. איפשרת לנו לבוא אליך מתי שרצינו, מצויידיים כמובן במטעמים לרוב.

זו הייתה אחת התקופות היפות בחייך והעידו על כך גם חבריך שבאו לבקר אותנו בימים קשים אלו. הם סיפרו על נער שובב ושמח שבכל מקום בו היה למישהו קושי, הוא הראשון שהיה להיות לעזר, אם בעזרת ידי הזהב שלך, אם ככתף חמה למי שהיה זקוק, אם לעצה טובה או לחיבוק שלך שאין כמותו בעולם. גם על אהבתך לטיולים בימים ובעיקר בלילות, עם חבריך שמענו וכן גם על הפריצות לאקונומיה, על מנת לקחת מצרכים להכנת טוסטים על הגג של חדריכם, שלא תתפסו חלילה... זאת מאחר והאוכל שהוגש לכם ביומיום לא היה אכיל....

בהמשך הצטרפת לגרעין ארקטוס ליוטבתה. גם חבריך מתקופה זו מתארים בחור רגיש, חכם, קשוב, הנדימן, שתמיד מופיע בכל מצב של מצוקה ועושה טוב....

בתום השרות הצבאי, נרשמת ללימודי קרקע ומים (על מנת להיות אגרונום) בפקולטה ברחובות, שם גם הכרת את אהובתך אביטל. גם תקופה זו הצטיינה בלימודים, שלצידם היית חלק מחיי חברה, שכללו ארוחות משותפות והרבה הווי, והותירו לכם חברים לרוב.

לימים חגגנו ביחד את חתונתכם היפה והמיוחדת ויצאתם לדרככם המשותפת להקמת משפחה לתפארת. שלושה ילדים מדהימים הבאתם לעולמנו: נגה, איילה ורון. כל אחד יחיד ומיוחד והמקשר ביניהם הוא הלב הגדול, הרגישות לזולת, החיבוק המיוחד והאהבה שהם מרעיפים על היקרים להם.

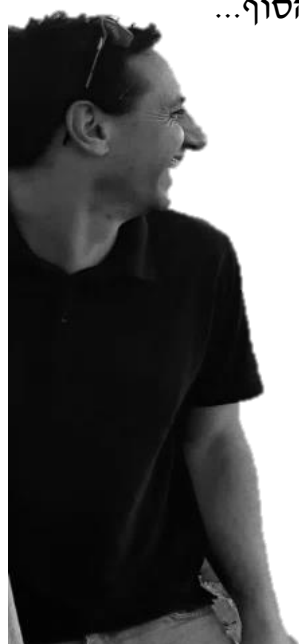
כסבתא וסבא אנו זוכים להינות מהם ואיתם באהבה ענקית.

שגרת החיים נמשכה. אהבתי את השיחות איתך, בדרכך הביתה, כך שיצרנו לנו זמן איכות בין העבודה למשפחה. חוכמתך, ליבך, אהבתך, דאגתך ומסירותך נוכחו בכל שיחה וחיממו את הלב. חיבקתי אותך בכל אהבתי.... עכשיו זה קורה בלילות...

עד אותו בוקר ארוך של יום חמישי, בה הופרה כל השגרה, בקבלי את ההודעה של אביטל, שנפגעת קשה בעבודה ואתה בדרכך לבית חולים. לא העליתי במוחי אפילו לדקה, את הסוף... הייתי בטוחה שחוזקך, בריאותך האיתנה ויכולת העקשנות והלחימה שלך תאפשר לך החלמה וחזרה לחיים. אך חיינו התהפכו לנוכח המציאות שטפחה על פנינו, ליבנו, ונפשותינו...

שחר, היית לנו ותהיה תמיד בן נפלא, שאני כל כך אוהבת, אתה איתי ויחד בחיבוק אמשיך את דרך החיים.

מתבוננת על הדרך שעברת עד כה... ושמחה על החוויות הטובות שחווית, המשפחה שיצרת, נזכרת ברגעי השתיקה... וליבי זועק ומבקש עוד חיבוק... אני נוצרת את הזכרונות והאהבה לך בליבי וכשאתה איתי, ממשיכה בחיים, כשאתה נוכח בהם לתמיד.

הספד לשחר – ציפי זריז

שחר שלי חתיך שלי
 ילד יפה מבחוץ ומבפנים
 אוהבת אותך,
 ואוהב לנצח
 מרגע שנולדת
 נפשי נקשרה בך.
 אביטל, נוגה, איילה ורון
 בשבילנו
 אתם תמיד תהיו
 המשפחה שלנו
 הלב נקרע לגזרים.

בני כיתת ורד

ביום שני בבוקר, כשקיבלנו את הידיעה על מותך, הלב דאב והמוח מיאן להאמין.
 זה בלתי נתפס שאתה אינך.
 צעדנו איתך בילדותך. מי מבית התינוקות, מי מהגן ומי מכיתה א'.
 היית חלק בלתי נפרד מכיתתנו, כיתת "ורד": 11 ילדים, 7 בנות ו-4 בנים.
 מי שאיננו בן קיבוץ אולי לא יבין שבן כיתה הוא אח וכמו במשפחה, כל אח הוא שונה ומיוחד
 ולכל אחד תפקיד ברקמה האנושית.
 אתה היית שתקן, חכם, סקרן ואוהב טבע. הטיולים והמחנות היו המקומות שבהם זהרת. שם
 הבאת את עצמך לידי ביטוי. לכן היה זה רק טבעי שבתיווך בחרת ללמוד במדרשת שדה בוקר
 ואחר כך ללמוד אגרונומיה.
 עברת לצפון והקמת משפחה.
 בשנים שעברו, כל אחד מאיתנו הלך לדרכו והמרחק הלך וגדל,
 אבל בלב ובתודעה, תמיד נשארנו כיתת "ורד" 11 ילדים, 7 בנות ו-4 בנים.
 עכשיו אתה אינך ומשהו בתוכנו חסר...
 שחר, תודה שהיית חלק בחיינו, נוח על משכבך בשלום.

איציק דהן - אביו המאמץ של שחר בתקופת היות הגרעין ביטבתה

אני רוצה להתעורר ולהבין שהכל הוא רק חלום בלהות.
אני רוצה להאמין שזו עוד בדיחה גרועה של שחר.
אבל היום קמתי בבוקר עם הרגשה רעה, הרגשה של חוסר.
חוסר אוניס, חוסר בון, בחבר, ברגשות של עתיד משותף ובעיקר לשמחות וצחוק מתגלגל
עם הרבה סי סי שיוצא לשחר בדרך כלל, בעיקר כשהוא מרים את הראש למעלה, מדבר
ומחייך.

אני עצוב. עצוב לי בצורה מאוד אגואיסטית ובצורה כזו, שאני חושב על המשפחה
והחברים.

לגדול בלי אבא ובלי בן זה דבר כואב שקשה להסביר, ואין אפשרות להעביר את
ההרגשה הזו בשום דרך.

אני אוהב את כולכם ומנסה לדעת איך אני יכול לחבק כל אחד מכם עוד יום ועוד רגע.
צריך תמיד לזכור ולהזכיר אחד לשני כמה שאתם חשובים אחד לשני ולזכור תמיד
שההיכרות בינינו לא הייתה במקרה, אלא עם הרבה סיבות לרע ולטוב ובעיקר בגלל
תיקון של אחד לשני.

אני אוהב את שחר אלישע ומאמין שלכולנו הוא חסר.

אני מקווה ורוצה שכולנו נצא חזקים מהחוסר ונדע לתת משמעות חזקה יותר לחיים.
לכל רגע בחיים תנו מקום, מבוקר טוב ועד לילה טוב.

כי כל רגע בחיים הוא זכרון לכל החיים.

אני כולי צער על שחר, אבל אני עדיין עם שחר בכל מקום ובכל זמן בחיים שלי.

יהי זיכרו ברוך.

ניר - בן הגרעין של שחר

איציק היקר ריגשת מאוד. אני נוסע לי בדרך לעבודה ולא מפסיק לחשוב על המקרה הטרגי
הזה של שחר. אומנם היינו ילדים בתקופת הגרעין אבל לקחנו המון מהחיים בקבוצה,
מההתמודדויות והקשיים והחזקנו בקשר, שהוא כמעט בלתי אפשרי, לפחות בשבילי בחיים
האינטנסיביים והמטורפים של לשרוד, לבנות משפחה, עסק, וכל השאר...
שחר היה בחור שקט רוב הזמן אבל משמעותי וחייכן בדרך הצינית שלו. כולנו קיבלנו שיעור
ממנו על 3 דברים:

1. החיים קצרים, אז צריך לנצל כל יום עד תום

2. אופטימיות וצחוק מה הוא.

3. כוחה של קבוצה קטנה של כמה ילדים מאזור הדרום, ללא תנועת נוער ובסיס, שלקחו את
זה למקום טוב והצליחו לשמור על קשרים כלשהם, למרות המרחק, הזמן והסטטוס.

שנדע דברים טובים ♥

ציוני דרך בדרכו המקצועית של שחר

שחר ביקש לשלב בין אהבתו לטבע, לבין עבודה עם הראש וכך הגיע ללימודי קרקע ומים (אגרונום) בפקולטה ברחובות. בתום התואר הראשון, פנה אליו ראש החוג והציע לו להמשיך אצלו לתואר שני וכך עשה. את המחקר עשה בחוות גילת של מכון וולקני. הוא בדק את ההשפעה של תנאי מליחות שונים על גידולים, בקרקעות שונים, ערך השואה בין תוצאות היבול שהתקבלו בניסויים, לתוצאות שהתקבלו במודלים אנליטיים, שניסו לחזות את היבול.

- בזמן היות המשפחה בקיבוץ ברעם, סיים את התזה, עבד במטע, כאחראי על גידול קיווי ותפוח אורגני וכאחראי על הניסויים שבוצעו במטע.

- לאחר מכן עבד "בחיפה כימיקלים" כאגרונום, שם תיווך בין החקלאים והאגרונומים שבשטח, לבין דרישות הכימאים ואנשי הייצור במפעל. בתפקידו גם ערך ניסויים בחממה שעמדה לרשותו, ובשל הצורך אף הקים שדה עבור ניסויים גדולים יותר שערך. בשל עזיבת מנהלו הישיר, פורקה המחלקה.

- שחר עבר לעבוד כמנהל ייצור במשתלה לשתילי ירקות, עבור החקלאים, ועזר להקים את המשתלה ואת מחלקת ההרכבות שלה. כמו כן, ניהל מחלקה זו, כולל תכנון הזריעות, בהתאם להזמנות ופיקוח על הגידול.

- עבודתו האחרונה הייתה במרינה פטריות, כאחראי על הקטיף (כ 150 קוטפים בכל יום), בחווה הגדולה בארץ (כ 550 טון פטריות בחודש). בנוסף, היה אחראי על הניסויים שהתבצעו בחווה (פנימיים ומול חברות חיצוניות).
שם... במקום עבודתו, שחר מצא את מותו...

רמו, מנהל העבודה בחוות הפטריות - מרינה

בכאב גדול, בהלם, ועצב עצום אני עומד כאן ונפרד ממך שחר, אדם כה יקר ומיוחד, חבר יקר במשפחת מרינה. שחר, שימשת בחברה כאגרונום ומנהל התפעול בחוות הפטריות. היית כה אהוב על כל חבריך לעבודה – גם אלה הצמודים אליך וגם על הממונים עליך, היית דוגמא ומופת, משקיען בעבודה ודייקן בלתי רגיל.

בכל בוקר, כשהייתי מגיע לחוות הפטריות, הייתי פוגש אותך מתארגן לסיבוב של בדיקות הבוקר, שהיית מבצע בהתמדה, במסירות ובמקצועיות יוצאת דופן. לא ידעת לאמר לא – מעולם לא שמענו את המילה לא מפיך לשום משימה או מטלה. שחר, איש מקסים ונעים הליכות – איש משפחה כה קשור למשפחתך, לאשה, לילדים.

כל משלחת שהייתה מגיעה לסיור בחוות, מהארץ ומהעולם קיבלת בסבר פנים יפות, עמדת והסברת במקצוענות את כל תהליכי הייצור והגידול בצניעות ובמקצוענות - בכשרון ובידע עצום.

העובדים, שהיו רגילים לעבוד בצמוד אליך, מסרבים להאמין, לא מסוגלים לחשוב כי ימשיכו את שגרת העבודה בלעדך.

שחר, תהיה חסר לנו לעד. דמותך לא תמוש מעיננו וזכרך נצרב בליבנו. איבדנו איש יקר, חלק בלתי נפרד ממשפחת מרינה. הכאב להיפרד ממך הוא כה גדול וקשה לשאת אותו.

תנוח בשלום, שחר, אנחנו לעולם לא נפסיק לאהוב אותך ולזכור אותך

בס"ד טבת תשפ"א

12.2020

"חבורה ומשפחה כך הן דומים לכיפת אבנים, את נוטל ממנה אבן אחת וכולה מתרועעת"

בראשית רבה פרשה ק'

למשפחת אלישע היקרה!

בצער רב שמעתי על מותו הפתאומי של שחר.

זכיתי להכירו במהלך השנה האחרונה, עת עסקנו ביחד בפיתוח פרוטוקול ליישום תכשיר הדברה ביולוגי נגד זבובי רקב, אחד המזיקים הקשים בגידול פטריות.

בהחלט זכיתי להכיר אדם ישר והגון באופן בלתי רגיל, חרוץ ומסור.

חלק משמעותי ביותר בהיתר שניתן על ידי השרותים להגנת הצומח במשרד החקלאות להשתמש בתכשיר "נמה-פלוס" בפטריות, ניתן לזקוף לזכותו של שחר שהיה המוציא לפועל של הניסויים הרבים שערכנו ביחד בשנה האחרונה.

רק יום אחד לפני מותו נפגשנו ודיברנו על המשך התוכניות לעתיד.

מותו הוא אבדה גדולה וודאי לכם, אך גם לענף גידול הפטריות בישראל.

יהי זכרו ברוך!

מן השמיים תנוחמו.

שאול גינזברג

מנהל המוצרים המיוחדים

ביו-בי

העתק:

הנהלת טבע פוסט - מרינה

תודה

חברים ובני משק יקרים, ברגעים קשים אלה,
הנכם מחבקים, תומכים, מחממים את ליבנו,
למי שדאג לנו לאוכל, מי במבט ומי בחיבוק מרחוק.
אנו מרגישים את חוס ביתנו
ואת התחושה של היותנו חלק ממשפחה גדולה.
חיינו שזורים זה בזה. ריגשתם אותנו מאד.
נמשיך את היחד בשמחה וגם בעצב ...
באהבה רבה, משפחת אלישע

במותו ציוה חיים

לבקשתו של שחר ולבקשת המשפחה,
איבריו נתרמו והצילו חיים רבים.

משתתפים באבלם של יהודית ואלי אלישע

והמשפחה המורחבת

על מותו בטרם עת של הבן

שחר אלישע ז"ל

יהי זיכרו ברוך

בית משאבי שדה